

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Ötösötös példányért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több lappal...

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 ft. — kr. Negyed évre 3 ft. 50 kr.

Anyagi érdekeink.

A fővárosi kereskedők és iparosok f. hó 15-én tartott gyűlése egyhangulag a következő határozatot hozta:
A törvényhozás elé terjesztett autonóm vámtarifája a legnagyobb mértékben káros az ország közgazdaságára nézve...

Önkéntes nyilatkozat.

Debreczen, nov. 26.
Alkotmányos fogalmak szerint minden tisztá keblű honpolgárnak erkölcsi és hazafiai kötelessége azon politikai párt keretében sorakozni, a melyhez legszenvedelmesebben meggyőződése, lelkiének megvesztegethetlen sugalata vonza.

Bessenyei emlékéért.

Bessenyei György
Berettyó-Ujfalu szomszédságában Pusztakovácsin, hazánk egyik legnevezetesebb fia, Bessenyei György alussza örök álmait. E férfi volt az, kinek működése a mult század második felében új életre költötte hazánkban a szellemi erők tevékenységét...

Egyházi élet.

Tiszántúli javaslat a konventhez.
(Második közlemény.)
Az említt kánonokra nézve már régen eljött az utolsó óra, a melyben azokat mindentől hatályon kívül, s a történelmi tisztaság emlékéért tárbá kellett volna helyezni...

Törvénykezési eljárásunk 1868. évi LIV. t. cz. és az ezt módosító törvényjavaslat hiányai.

H-Szoboszló, nov. hó.
A telegkönyvezett, de a végrehajtást szenvedett nevén nem álló ingatlan végrehajtás alá vételére követendő eljárás nézve: nézeteim, mely azonban többekkel megegyez, a következők:
A követendő eljárás kétféle lehet, nevezetesen:
1) Kérvény terjesztése a fővárosi polgárság körében gyűjtendő menell számosabb aláírással az országgyűlés elé a vámtarifa el nem fogadása iránt;

Csokonai emlékezetek.

(Szavaltatott a f. hó 25-dikén tartott „Csokonai-ünnepély”-en.)
Annyi soknak sirja új egészen.
Fü se nőtte még be oldalát;
Már örök kőd s éj borul le rája.
A felejtés leple fogja át.
S kised emlék ily ködöt — ha épen
Ott lobogna pislogó mécsképen —
Pillanatra tűné szét:
Mert viharrá szűl a repülő évek
Szárnycsapása s így a lámpafénynek
Veszni kell a szél végre is setét.

Tári ezt a kormány?

Az osztrák állam-vaspálya-társulat magyarországi hivatalnokai közül „több darabot” oda kölcsönözött a muszkának és oláhnak. Bár csak az osztrák ezt a mi kormányunkat kölcsönözne már el.

Szeged nem enged.

Népgyűlés tartatik ott decz. 2-án a vám- és bankügyben. Meghívják Kállay Ödönt is. A másik képviselő Szluba is lehívatik, hogy szemébe mondják: két kulacsos volt. Szavazni sem mert. Pedig ottthon mindig az önálló bankot, önálló vámot emlegette. A szerencsétlen fölé!

Budapesti hírek.

A tabáni buszura nagy előkészületek tesznek a fővárosban. A mű-csarnokból. A társulat mindent megtesz a kiállítás vonzóvá tételére; így megvette a csarnok számára Monksy nagy képet, az „ujonczok” című 10.000 frutt. A pesti jogászok elnöke Kóvács Zoltán választotta meg. Orczy bárány sport világban nagy névre szert tett híres lovas meglát. Néhai Horn Ede nevét megörökítendő. Budapestben betegapó és temetkezési egyesület alakult, melynek alapszabályait a miniszterium jóváhagyta. Perotti Gyulával a nemzeti színház megkötötte a szerződést; a híres énekes már szorgalmasan tanulja a magyar nyelvet.

B-Ujfalu, nov. 25.

Berettyó-Ujfalu szomszédságában Pusztakovácsin, hazánk egyik legnevezetesebb fia, Bessenyei György alussza örök álmait. E férfi volt az, kinek működése a mult század második felében új életre költötte hazánkban a szellemi erők tevékenységét...

Szentessy István, m. k. debreczeni polgár.

Dolgozzunk egyesült erővel. S így a haza és a város fényre derül.
Szentessy István, m. k. debreczeni polgár.

Ráth Károly.

A halálbüntetés fentmarad. Törvényhozási termünkben szombaton döntöttek felette. S a többség mellett nyilatkozott. Más fél század óta nagy lángelmék vitázták a kérdést. Eddigél a kor hátramaradottsága igazolható annak fenntartását, de a jelen felvilágosodott

A két vigjátékíró.

Beszély.
„De hiszen, hogy Sennor Perez kelleszen, ahhoz mindenké elött magamnak elveve belegyezésemet adni.”

Helfy a keleti kérdésről.

(Interpelláció a képviselőház nov. 24-i ülésében.)
A magyar nemzet elejétől fogva párt és osztály különbség nélkül hangos kifejezést adott azon mély aggodalmának, melyeket a folyamatosan levő orosz-török háborúból hazánkra ép úgy, mint Ausztriára háromlatható veszélyek iránt táplál s ismételve felhívja a kormányt, hogy e veszélyek elhárítására használja fel egész befolyását, az állam hatalmának egész súlyát, felajánlván e célból ugy pénz, mint áldozatokat. Lehetetlen, hogy a keleti harcztereken beállott legújabb fordulat a nemzetnek ez aggodalmait tetemesen ne fokozza. Kars cste urává teszi az orosz a török birodalom azon része fölött, mely életerejének legfőbb forrását képezi, Plevna vesztelvényét helyezte, kiserve Szerbia folytonos kuszulódási s fenyegetőzései s a montenegroiak előnyomulása által, valószínűvé teszi, hogy a török birodalom azon része is, mely hazánk határaihoz oly közel esik, a hősi védelem dacára orosz hatalom vagy legalább orosz befolyás alá kerül. A dolgok ilyenét állásával szemben kérem a t. miniszterelnök úrtól: 1. Nem látja-e még most sem elkerülhetetlen az időt arra, hogy a monarchia kiépve eddigi telenségéből, egy nagyhatalmi állásához illos, s a helyzet által sürgetőleg parancsolt: előval korlátot vessen az orosz uralom féktelen terjeszkedési vágyának? 2. Ha ilyenümele aotiót bármily okból helyesnek nem talál: nem látja-e elkerülhetetlen az időt legalább arra, hogy a monarchia közvetítőleg lépjen a hadakozók közé, véget vonódó egy háborúnak, mely végeredményben első sorban hazánkat és Ausztriát, másodsorban az európai egyensúlyt veszélyeztetné? 3. Ha pedig a t. kormány sem aotiót, sem közvetítést helyen levőnek nem talál, kérdésem: hajlandó-e a t. miniszterelnök ur a nemzet folyton növekedő aggodalmának eloszlatása céljából tudomására hozni a képviselő háznak: mily állást foglal el külügyi kormányzatunk a keleti ügyek legújabb alakulásai, s az azokból reánk háromlatható, folyton fenyegetőbbé váló veszélyekkel szemben?

Bécsi akad. magy. olvasó és társaskör.

Bécs, 1877. novemberben.
A „bécsi akad. magy. olvasó és társaskör” alapítói közé a legutóbbi kimutatás óta belépetek: Schoppa György roznyói püspök s Zalka János győri püspök 6 méltóságuk 50, 50 forint; továbbá mint pártoló tagok Szabó Imre szombathelyi püspök 6 méltósága 10 forinttal, s Sráb Károly országgyűlési képviselő ur 5 forint. Midőn ezuttal a kör bizottsága a nemes adakozóknak legmelyebb közzönötét nyilvánítja, jól esik továbbra is azon reményben élnie, hogy hazánk tehetősej nem fogják jövőre sem megtagadni hatatos támogatásukat azon egytelten, mely idegen földön tisztán hazafiai s önművelődési célból alakult, a bécsi fótanodák tekintélyes száma magy. hallgatóinak hitvány utáni törekvései között társas s szellemi központul szolgáló van hivata.

VIDÉKI HÍREK A Csercel-féle rablóbanda büntügyi tárgyalása ma d. e. 9 órakor vette kezdetét Nagy-Váradon.

Kecskés Mihály keskenyülte polgár oly szerencsétlenül dől fel kocsijával, hogy a szenvedett sérülések következtében meghalt. Maramaros-Szigeten ma akasztott fel egy borzalmas gyújtogató. Az illető nem kapott kegyelmet. Czegledre egy orosz emisarzús kísérték, hová felsőbb helyről érkezett parancs folytán internáltak. Cibakháza nék testvér tartotta menyegzőjét egyszerűen. Mialatt a templomban az esküvői szertartás folyt, a házasulók anyja otthon egy leánygyermekkel szaporította a családtagok számát.

Csatatér.

Muska-török háború.
A szerbek dundárajt már nagyban indulnak a határ felé.
Hír szerbi magyarok kijelenté, hogy Szerbia annyit török területet kap a mennyit tényleg elfoglal.

„Eh! Egy kis ideig vonakodol, és azután atyád örökös imtelmeitől kifáradva, az oltárhoz fogod őt követni...”

„Mánuel! sértgetni kezdés!”
„Kedves jó Almán, én úgy veszem a dolgokat, a mint vannak. Tudod, hogy atyád akarajta hajhatatlan. A mit egyszor fejbé vetett, azt nem egyhamar lehet oly könnyen megdönteni. Tehát az a cél, hogy a bajnak elejét vegyük, és határozatlan elköltém magamat, hogy a bizonytalanságnak, minél előbb véget vetek...”

Megítarom, megvan-e vigjátékunknak, a mely a napokban a királyi színházban elő fog adni — kívánt sikere? Ha győzők, Don Eusebio élé lépés és így szólók hozzá: nagy bátya, kélsz ember vagyok! „Gormaz”-omat Madrid díszbe megtapsolta, a világ nyitva előttem! Nagybátya, szeretem az ő leányát, és ő viszont szeret. Adja nől hozzá Sennora Mendezt, és ő nek szívet boldoggá teszi; „Eh ha ő nemet mond?”

„Nem fog, nem lehet nemet mondania. A tapasztalatlan, ismeretlen fiút, elutasithatta, de a megkoszorozott költőt tárt karokkal kell fogadnia, ha csak egész multjához hűtelen nem akar lenni. Avagy nem viseli-e magát Sennor Mendez évek óta mütároló Maecenasként? Nem búzke-e éles elméjére, ismereteire, olvasottságára? Mit szólna Madrid, ha a „Gormaz” költőjét, mint volt, megvetté?”

„Eh ha vigjátékod megbukik?”

„Nem fog megbukni! Sem hű nem vagyok; de midőn a kéziratot berendeztem, éreztem, hogy a hírnév első lépésőjére hágtam fel. A darabnak meg vannak a maga hibái, melyeket senki nem ösmér egy mint én magam, de azért megbukni még sem fog, mert hisz a muzsa a valódi, az igazi égi muzsa sugalmarta azt nekem!”

Szerencsétlen fajta népség az ilyen. Azt hiszi, hogy az ő gondolatirága már oly magas, hogy annál felebb halandó nem érhet.

— Nagy betegség az az önelbizakodás. — Még nagyobb, ha abból nem lehet hamar kigyógyítani, keserű ébredéssel jár az ilyen. (Folyt. köv.)

Örököségi könyvnyomdájában.

Örököségi könyvnyomdájában.

